

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I REPUBLIKE SAN MARINO
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM
ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2005.

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I REPUBLIKE SAN MARINO
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u bivšoj je SFRJ bilo rješavano bilateralnim ugovorima. Prekidom državno-pravnih veza s bivšom SFRJ te proglašenjem Republike Hrvatske kao samostalne i neovisne države, Ministarstvo financija poduzelo je aktivnosti kako ne bi došlo do usporavanja i narušavanja ukupne gospodarske aktivnosti Republike Hrvatske u razmjeni s inozemstvom.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i hrvatskim pravnim poretkom. S druge strane, prilikom uspostave diplomatskih odnosa s nekim državama ugrađena je ugovorna klauzula o pravnom nasljedstvu prema ugovorima koje je sklopila bivša SFRJ, a s drugim je državama razmjenom diplomatskih nota dogovoren nastavak valjanosti ugovora. Time je Republika Hrvatska s nekim državama privremeno do sklapanja novoga, postigla sporazum o primjeni Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (Belgija, Danska, Italija, Njemačka, V. Britanija, Češka, Slovačka, Kina, Mađarska, Nizozemska, Rumunjska).

Republika Hrvatska sklopila je u proteklom razdoblju 38 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jest Model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD).

Potpisivanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak između Republike Hrvatske i Republike San Marino samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike San Marino.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ugovorom između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Republici San Marino, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Republike San Marino, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, važno je napomenuti da je u završnim odredbama ovog Ugovora propisano da će hrvatska društva u Republici San Marino imati isti status i pogodnosti kao i društva te države.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 6/02 – pročišćeni tekst, broj 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, za provođenje dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike San Marino potrebno je što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE SAN MARINO O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak.

Nacrt Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak glasi:

**Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Ugovora između
Republike Hrvatske i Republike San Marino
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja
porezima na dohodak**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, potpisan u San Marinu, 18. listopada 2004. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovog Zakona u izvorniku na hrvatskom jeziku glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
REPUBLIKE SAN MARINO
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK**

Republika Hrvatska i Republika San Marino, u daljnjem tekstu „države ugovornice“, želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak - sporazumjele su se kako slijedi:

GLAVA PRVA DOSEG UGOVORA

Članak 1. OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2. POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na porez na dohodak, koji je uvela jedna od država ugovornica ili njezina lokalna vlast, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara i plaća koje isplaćuju društva, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 1. porez na dobit;
 2. porez na dohodak;
 3. prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza: (u daljnjem tekstu "hrvatski porez");
 - b) u Republici San Marino:

opći porez na dohodak koji se ubire

 1. od fizičkih osoba;
 2. od pravnih osoba i trgovca pojedinca;iako su prikupljeni porezom po odbitku (u daljnjem tekstu »sanmarinski porez«).
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon dana potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim propisima.

GLAVA DRUGA DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drukčije:
 - a) izraz "Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom (i zakonima Republike Hrvatske) vrši suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz "San Marino" označava državno područje San Marina.;
 - c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju, ovisno o sadržaju, Hrvatsku ili San Marino;
 - d) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;

- f) izrazi „društvo države ugovornice“ i „društvo druge države ugovornice“ označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - g) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja društvo sa mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - h) izraz "državljanin" označava:
 - (i) sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji vrijede u jednoj od država ugovornica.
 - i) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u San Marinu, ministarstvo financija.
2. U svrhu primjene ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje ima u tom trenutku prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, s tim što je značenje koje ima prema poreznim propisima te države ugovornice mjerodavno u odnosu na značenje tog izraza prema drugim propisima te države.

Članak 4. REZIDENT

- 1. U ovome Ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu, koja prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i njenu lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi.
- 2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište, a ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.
- 3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

- 1. Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koje obavlja drugo društvo;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih sličnih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u točkama od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. - djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.
6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

GLAVA TREĆA OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski i riječni brodovi te zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njene različite dijelove, stavak 2. nikako ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit, ali prihvaćeni način raspodjele mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je mjesto stvarne uprave društva.
2. Ako je mjesto stvarne uprave društva, koje se bavi pomorskim prometom, na pomorskom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka pomorskog broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVFZANA DRUŠTVA

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi - i sukladno tomu oporezuje - dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi društvo prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri toj prilagodbi, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5% bruto-iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
 - b) 10% bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene navedenih ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva iz kojeg se isplaćuju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrebljen u ovomu članku označava dohodak od dionica, "jouissance" dionica ili "jouissance" prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi. a pravo na osnovi kojega se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. KAMATE

1. Kamate nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik kamata rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10% bruto-iznosa kamata.
Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Bez obzira na odredbe stavka 2., kamate se neće oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaju ako:
 - a) je isplatelj Vlada države ugovornice ili njeno lokalno tijelo vlasti; ili
 - b) se kamate isplaćuju Vladi druge države ugovornice ili njenom lokalnom tijelu vlasti ili tijelu (uključujući financijske institucije) koje je u potpunosti u vlasništvu te druge države ugovornice ili njenog lokalnog tijela vlasti; ili
 - c) se kamate isplaćuju, u ime Vlade, drugim tijelima (uključujući financijske institucije) u vezi s novcem koji je ista uzela u zajam u okviru sporazuma zaključenih između Vlada država ugovornica.
4. Izraz "kamate", za potrebe ovog članka, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovoga članka.

5. Odredbe stavaka 1. do 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj su te kamate nastale, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se plaćaju kamate stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
6. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamate plaćaju, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5% bruto-iznosa naknada.
Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz "naknade za autorska prava" u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade za autorska prava koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kad je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknade i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu ili pokretna imovina što služi za korištenje pomorskih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2. i 3., oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19. i 20., plaće i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu ili pokretna imovina što služi za korištenje pomorskih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2. i 3., oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19. i 20., plaće i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i

- c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu korištenim u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao športaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.

Članak 18.
MIROVINE

1. Ako drugačije nije propisano odredbama članka 19. stavak 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se ako primatelj, s obzirom na taj dohodak nije bio oporezovan u državi čiji je rezident, sukladno zakonima te države. U tom slučaju takav se dohodak oporezuje u državi u kojoj je nastao.
3. Neovisno o odredbama stavka 1. ovog članka, mirovine i druga slična primanja koje isplati država ugovornica sukladno odredbama zakona o socijalnom osiguranju, oporezuju se isključivo u toj državi.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njena lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi ili za rad u njenoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
b) Takve se plaće i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
(i) je državljanin te države; ili
(ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.
2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njena lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene za tu državu ili vlast oporezuju se samo u toj državi.

- b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na službu vezanu uz djelatnost države ugovornice ili njene lokalne vlasti.

Članak 20.
PROFESORI, NASTAVNICI I ZNANSTVENICI

1. Naknade što ih prima profesor, nastavnik ili znanstvenik koji je rezident ili je neposredno prije toga bio rezident države ugovornice i koji boravi u državi ugovornici u razdoblju koje nije duže od 2 godine, radi održavanja predavanja ili provođenja istraživanja na priznatom sveučilištu, visokoj školi ili drugoj obrazovnoj ustanovi, neće se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Odredbe stavka 1 ne primjenjuju se na naknade od istraživačkog rada ako takav istraživački rad nije poduzet u javnom interesu već prvenstveno radi osobne koristi jedne ili više osoba.

Članak 21.
STUDENTI I PRIPRAVNICI

Plaćanja koja student ili pripravnik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi samo sa svrhom svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1 ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6. stavak 2., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

GLAVA ČETVRTA
METODE ZA IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Članak 23.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Dogovoreno je da će se dvostruko oporezivanje izbjegavati u skladu sa slijedećim stavcima ovog članka.
2. U svakoj državi ugovornici:
 - a) ako rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se može oporezivati u drugoj državi ugovornici u skladu s ovim Ugovorom, prvospomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u drugoj državi ugovornici;

Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji je oporeziv u drugoj državi ugovornici.

- b) kad se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak.

GLAVA PETA POSEBNE ODREDBE

Članak 24. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavak 1., članka 11. stavak 6. ili članka 12. stavak 6., kamate, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, svaki dug društva države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine takva društva, odbija se pod istim uvjetima kao da je bio ugovoren s rezidentom prvospomenute države.
4. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična društva prvospomenute države.
5. Odredbe ovoga članka vrijede, neovisno o članku 2., za poreze bilo koje vrste i naziva.

Članak 25. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutrašnjem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od dvije godine od saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Postignuti dogovor provest će se u domaćem zakonodavstvu država ugovornica, bez obzira na rokove predviđene unutrašnjim zakonodavstvom država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutrašnjih propisa koje se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom, u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom kao i podaci dobiveni prema unutaršnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza obuhvaćenih ovim ugovorom, odnosno postupcima ovrhe, kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na te poreze. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka ili daje obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

Članak 27.
ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.
POVRAT POREZA

1. Povrat poreza prikupljenog u državi ugovornici porezom po odbitku izvršit će se na zahtjev stranke tamo gdje je pravo prikupljanje takvih poreza ograničeno odredbama ovog Ugovora.
2. Zahtjevi za povratom poreza podneseni u vremenskom roku određenom zakonom države ugovornice koja mora izvršiti povrat, prilažu se uz službenu izjavu države ugovornice čiji je rezident porezni obveznik, u kojoj se navodi da porezni obveznik udovoljava zahtjevu na prava na korištenje povlastica predviđenih ovim Ugovorom.
3. U skladu s odredbama članka 25. ovog Ugovora, nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog članka.

**GLAVA ŠESTA
ZAVRŠNE ODREDBE**

**Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU**

Ovaj Ugovor stupa na snagu na dan primitka zadnje obavijesti kojom jedna država ugovornica diplomatskim putem izvještava drugu da su ispunjeni svi uvjeti koji su temeljem njezinih nacionalnih propisa potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor primjenjivat će se na dohodak stečen tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi godinu u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

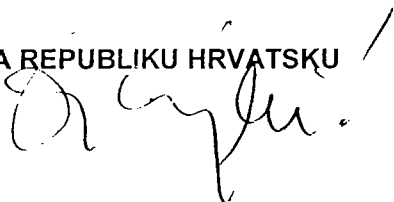
**Članak 30.
OTKAZ**

Ovaj Ugovor ostaje na snazi sve dok jedna od država ugovornica ne dostavi, diplomatskim putem, pismenu obavijest o namjeri otkazivanja Ugovora drugoj državi ugovornici na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od dana stupanja na snagu. U tom slučaju ovaj Ugovor prestaje se primjenjivati na dohodak stečen za vrijeme poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je dana ova obavijest.

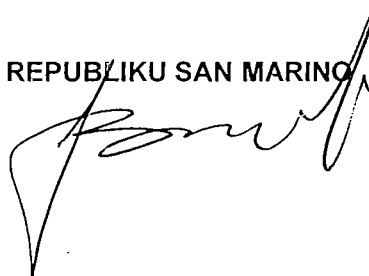
U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u San Marinu, dana 18. listopada 2007, u dva izvornika, na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU SAN MARINO

PROTOKOL

Ugovoru između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak.

Prilikom potpisivanja ovog Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, nižepotpisani su se suglasili da sljedeće odredbe čine sastavni dio Ugovora.

Podrazumijeva se:

1. U članku 7. stavak 3., izraz „rashodi nastali za potrebe stalne posiovne jedinice“ podrazumijevaju se rashodi direktno povezani sa aktivnostima stalne poslovne jedinice.
2. U članku 8, dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu uključuje:
 - a) dobit od brodova bez opreme i zrakoplova u međunarodnom prometu;
 - b) dobit od korištenja ili davanja u najam kontejnera, ako se radi o povremenoj i sporednoj dobiti s obzirom na ostalu dobit koja se ostvaruje od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu.
3. Odredbe članka 28. stavak 3. neće biti u suprotnosti ovlastima nadležnih tijela da zajedničkim dogovorom utvrđuju i druge postupke za primjenu ograničenja navedenih u ovom Ugovoru.

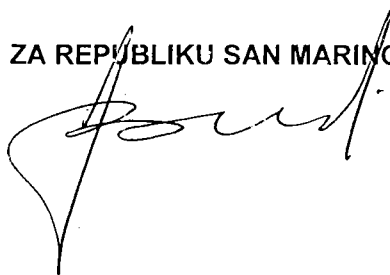
U POTVRDU TOGA nižepotpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u _____, dana _____, u dva izvornika, na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

ZA REPUBLIKU SAN MARINO

*Za Republiku Hrvatsku:
Drago Kraljević, v.r.
veleposlanik Republike Hrvatske
u Talijanskoj Republici*

*Za Republiku San Marino:
Fabio Berardi, v.r.
Državni tajnik za vanjske i političke
poslove u Republici San Marino*

Članak 3.

Za provedbu ovoga Zakona nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za financije.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti, u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegova stupanja na snagu.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Ur.broj:
Zagreb,

Predsjednik Hrvatskog sabora
Vladimir Šeks, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I
REPUBLIKE SAN MARINO O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG
OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, potpisan u San Marinu, 18. listopada 2004. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, talijanskom i engleskom jeziku.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđeno je da je za provedbu Zakona nadležno središnje tijelo državne uprave nadležno za financije.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da će se podatak o stupanju na snagu Ugovora između Republike Hrvatske i Republike San Marino o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak objaviti, u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, nakon njegovog stupanja na snagu.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je stupanje na snagu Zakona.